

ŠPORT MALA

Manziolijev trg 1 05/ 641 88 44

CAFFE ALLE PORTE

Koprska 1

simobil
Povej nekaj lepega

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel.št. 040 410 743

**POOBlašČENI
PRODAJALEC**

Razvajamo po domače

Bariera-Izola
030 239 790

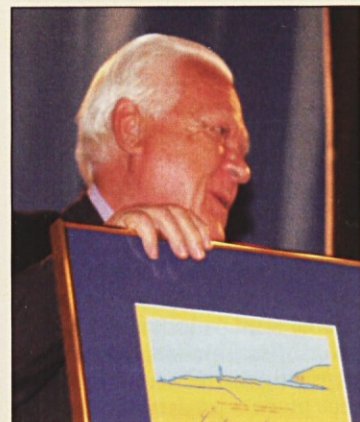

Foto: Marka

Naš Tonček

Ne vem, če se spodobi,
morda ne gre k podobi,
človeka, ki je v letih,
naslavljeni kot pri desetih.
Anton mi nikoli niso rekli,
tudi, ko so me lepo oblekli,
recimo takrat za župana,
ali zdaj za častnega občana.
Vsak se odloča, kaj bo počel
in od česa bo živel.
Lahko bi bil predsednik vlade,
pa sem raje bil za mlade.

Reševanje vojakinj iz Kraške ulice

V filmu s podobnim naslovom se na koncu iskaže, da so bile vse žrtve v zvezi z reševanjem vojaka Ryana, zastoj in da reševanje, razen neposredno prizadetih, ni nikogar zares zanimalo. Ali se podoben razplet obeta tudi v akciji reševanja izolskih rokometaric, ki so ostale brez denarja in brez uprave. Le še upanje je ostalo.

(Mef) Pravega Izolana kar stisne pri srcu. Klub, ki je bil ponos mesta več kot pol stoletja, klub, ki je vzgojil nešteto generacij izolskih športnic in športnikov, klub, ki je imel številne veličastne trenutke, klub, ki je dal državi toliko reprezentantk, klub, ki je bil izraz nekakšne izolske trme in klub, ki mu v mladinskih pogonih skoraj ni bilo para v Sloveniji, v članskem pa je bil vseskozi najboljši na Primorskem in je že vrsto let državnih prvoligaš ... je pred razpadom. In niso krivi rezultati, saj so Izolanke končale prvenstvo na odličnem petem mestu. Imajo stroko in imajo podmladek. Nimajo pa uprave kluba, ki se je razbežala pod bremenom finančnih težav in tako so dekleta ostala sama, le trenerji so še z njimi, vendar tudi ti ne vedo ne kako, ne kam. Vse kar so lahko storili je to, da so se prijavili za novo sezono.

Pa sploh ne potrebujejo veliko denarja. Starih dolgov imajo za avto srednjega razreda, za celo sezono bi potrebovala še enkrat toliko. Če bi tisoč Izolanov prispevalo po 50 Eurov v nekakšen sklad ali rokomet-

ni konzorcij, bi bilo njihovih skrbi konec. Še predsednika in upravo bi takrat verjetno hitro našle. Ste pripravljeni sodelovati ali imate kakšno boljšo idejo. Povejte jim ali povejte nam. Mandrač bo zraven.

KE BELLO!

Foto: Zorko

Nasmeh na nasmehu

Zorko Dežjot nam je poslal fotografijo klopc iz siporeksa, ki jo je oblikoval in izdelal po programu "Ustvarjalno oživljanje javnih prostorov", ki so ga sprejeli člani društva LIK za leto 2011. Postavljena je pred hišo na Kajuhovi 5. Klopco - skulpturo lahko koristno uporabijo pešci na poti po Kajuhovi ulici, prva pa jo je preverila snaha Ana Dežjot.

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

Obratovalni čas odlagališča

PONEDELJEK - PETEK: 8.00 - 19.00
SOBOTA: 8.00 - 12.00
NEDELJA IN PRAZNIKI: ZAPRTO

kommunala
izola - isola

Dežurna služba

V DELOVNEM ČASU - TEL.: 05/ 66 34 950

IZVEN DELOVNEGA ČASA - TEL.: 041/ 650 882

Pogrebna služba (24 UR) TEL.: 041/ 650 375

Tudi v krizi je praznik praznik

Občinski praznik je lahko formalnost, lahko je fešta, lahko je dogodek, lahko je spomin. Slednje v primeru izolskega občinskega praznika nima posebne teže, saj praznujemo 11. julij kot dan odhoda večje skupine izolskih delavcev v partizanske enote. Zaradi napovedane nemške ofenzive so se naslednji dan sicer vrnili domov a volja in odločenost nekaj veljata. In zato praznik.

Prav zato, ker ne gre za kakšen velezigodovinski dogodek, mnogi Izolani ne vedo, zakaj praznujemo razno 11. julija, najdejo pa se tudi takšni, ki bi ga najraje zamenja, vendar jim v preteklosti to ni uspelo in jim verjetno še nekaj časa ne bo. Seveda pa so tudi takšni, ki pravijo, da, glede na stanje občine ni razlogov za kakšno praznovanje. A se motijo, kajti praznik je praznik in ljudje imamo praznike radi.

Zgodovinskemu pomenu praznika ostajajo najbolj zvesti v izolski borčevski organizaciji, ki je tudi tokrat pripravila tradicionalno proslavo na kateri so se zbrali njihovi člani pa tudi nekateri simpatizirji in seveda pevke, pevci, godci in govorniki. Mad slednjimi velja omeniti predsednika izolskega odbora ZZB NOV, Lucia Gobba in poslanko Bredo Pečan, ki je priložnost izkoristila tudi za besede podpore predsedniku vlade in njene stranke, povsem drugače pa so izzvenele besede letošnjega republiškega nagajenca Dušana Rašpoliča, ki je ponovil kritične misli iz ene prejšnjih števil Mandrača, kjer je ostro kritiziral stanje v katerega so nas pripeljali posamezniki in, seveda, tudi njih osebno. Sicer pa so na proslavi zaigrali mladi iz izolske glasbene šole, skupaj sta zapela ženski zbor Sinji galeb in najmlajši, po stažu, izolski pevski zbor MoPZ Jagodje Dobrava. Prireditev je povezovala Marjetka Popovski, na koncu pa je za dobro razpoloženje skrbel Leon Bučar.

Župan bi strnil vrste

Da imajo Izolani odnos do svojega praznika in še posebej do svojega pihalnega orkestra pa je v nadaljevanju sobotnega popoldneva okazal Manziolijev trg, ki je bil v soboto premajhen za številne obiskovalce. Slavnostni govornik proslave župan, mag. Igor Kolenc je pozval občane k enotnosti »Strnimo vrste, tako kot so jih pogumni Izolani v osvobodilnem boju, in začnimo krojiti svojo usodo v tisti

smeri, ki nam bo prinesla razvoj in blagostanje,« ter dodal, da imamo danes »edinstveno priložnost, da skupaj stopimo v smeri družbeno-ekonomskega napredka, ki bo temeljil na malem in srednjem gospodarstvu z visoko dodano vrednostjo, na obrtništvu, turizmu in storitvenih dejavnostih.« Župan je poudaril, da se občina trenutno loteva projektov, ki morajo v slovenskem ali svetovnem merilu ne predstavljajo presežka, a so za vsakdanje življenje občanov še kako pomembni. V teku je pospešena priprava na gradnjo kanalizacije v Kortah, ki jo občani na podeželju čakajo že dvajset let; priprava projektov za slemensko cesto Jagodje-Šared, ki bo povezala podeželje z mestom; projekti za drugo fazo ribiške infrastrukture; zagon projekta sončnih elektrarn za sanacijo streh na šolah in drugih javnih objektih; ustvarjanje pogojev za odprtje petih novih oddelkov vrta; iskanje rešitev za financiranje in nemoteno delovanje izolskih društev tudi v kriznih časih; spodbujanje prireditev in dogodkov, ki bodo popestrili dneve domačinom in v Izoli privabili turiste; nenehno iskanje možnosti za privabljanje investitorjev, ki bodo v Izoli ustvarili kvalitetna delovna mesta, in nenazadnje plodno sodelovanje s sosednjimi občinami, ki je med drugim pripeljalo do podpisa pogodbe za center za ravnanje z odpadki in oskrbo s pitno vodo.

Priznanji in častni občan

Priznanje občine Izola v obliki plakete z zlatim grbom Občine Izola sta na sobotni proslavi prejela Koni Steinbacher za izjemno ustvarjalno delo na področju filmske umetnosti.

Srednja gostinska in turistična šola Izola je občinsko priznanje prejela ob 50-letnici uspešnega delovanja.

Tretji častni občan v zgodovini Občine Izola pa je v soboto postal Anton Juriševič, ki se je s svojim delom in osebnostjo zapisal v srca mnogih Izolanov, posebej tistih, ki so stiski in težavam dnevno gledali v obraz.

Pihalni orkester Izola, ki domačine in obiskovalce Izole zabava že od davnega leta 1875, je sicer ob občinskem prazniku priredil izvrsten letni koncert. Kot prvo skladbo je orkester zaigral skladbo Philipa Sparka A Klezmer Carnival, ki jo je izvedel tudi na mednarodnem tekmovanju pihalnih orkestrrov aprila v Splitu in v prvi - najzahtevnejši kategoriji dosegel absolutno tretje mesto in bronasto priznanje.

V nadaljevanju koncerta pa so se domačemu orkestru pridružili tudi odlični gostje: solist na evfoniju Luka Einfalt, harmonikar Dejan Vidovič in obalni godalci združeni posebej za to priložnost. Vsi skupaj so dodobra segreli že tako vroč poletni večer v Izoli.

ur, SZJ

Od nadomestnega župana do častnega občana

Ob proslavi za občinski praznik je župan Kolenc podelil naziv častnega občana dolgoletnemu družbenemu delavcu Antonu Juriševiču, ki ga Izolani poznamo kot Tončka. Anton Juriševič je pravi, avtohtoni Izolan, rojen pred 78 leti na Baredih. Poznamo ga takorekoč vsi, a vendarle je še veliko stvari o njemu, ki jih ne vemo.

- Kako ste sprejel podelitev naziva častnega občana?

- Povedati moram, da sem bil resnično presenečen. Nikoli nisem razmišljal o tem, da bi kdaj lahko postal častni občan Izole.

- Pa vendarle ste ga dobil kot izjemno aktiven član družbe. Bil ste sanitarni inšpektor, član občinskega sveta, tabornik, sekretar Rdečega križa...

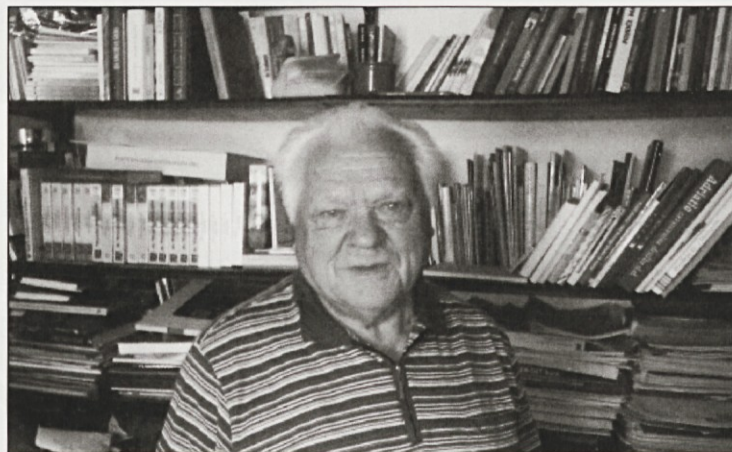
- Solo sem končal leta 1953 v Ljubljani kot eden redkih iz tiste generacije. Mislim, da sva samo v dveh iz mojega razreda portoroške nižje gimnazije dokončala študij. Študiral sem za medicinskega tehnika, kasneje se je ta šola prekvalificirala v šolo za sanitarno tehniko. Danes bi jo lahko primerjali s srednjo zdravstveno šolo. Povedati moram, da so bili takrat časi drugačni. Po končani šoli ni bilo vprašanje, če boš dobil delo, ampak le kje ga boš dobil. Jaz sem dobil štipendijo z okraja Koper in prišel sem delat v Koper na okrajni zdravstveni dom, takrat se je temu reklo higijensko postaja.

- Danes bi temu rekli sanitarna inšpekcija?

- Nekoč ja, a zdaj se temu reče zdravstvena inšpekcija, ampak gre za isto institucijo. Takrat smo bili trije inšpektorji in vsak je imel čez eno od treh obalnih mest. Kot inšpektor sem delal kar 24 let. Dolgo obdobje, mislim, da tudi predolgo, zato sem se tudi nekoliko naveličal in sem se preselil na koprsko enoto Rdečega križa. Z njimi sem že več časa sodeloval. Nekaj časa sem tam delal kot strokovni delavec, nato pa kot sekretar. Nato pa je prišel tisti "ciklus" z gorivom v Jugoslaviji, ko smo se lahko vozili vsak drugi dan in ob prvi priložnosti, ki se mi je ponudila, sem se preselil na izolski Rdeči križ. Na Rdečem križu sem vse skupaj preživel kakšnih 16 let. Spet kar dolgo obdobje. No, po pravici sem še vedno član odbora, tako da nikoli pravzaprav nisem zares odšel.

- Bil ste član Rdečega križa tudi v najbolj kriznem času, osamosvojitveni vojni in vojni v bivši Republiki.

- Tako je. Bil sem tudi v štabu civilne zaščite, kjer sem bil zadolžen za zdravstveno oskrbo oziroma za prvo pomoč in sanacijo, kot smo temu takrat pravili. Na civilni zaščiti sem bil 20 let, do svojega 65 leta, ko te "prisilno upokojijo". Za to sem ob 20 obletnici neodvisnosti dobil tudi priznanje. Lahko bi rekel, da sem aktivno sodeloval v osamosvojitveni vojni, ki pa v Izoli, hvala bogu, ni bila preveč problematična. Nismo imeli niti ranjenih, ne mrtvih. Smo pa imeli veliko dela z vojaki ranjenci, kasneje pa tudi z begunci, ki so pribežali iz vojnega območja.

Vojna se je v Sloveniji končala relativno hitro, štab civilne zaščite pa je dežural še kakšne tri mesece. Iz tega vojnega časa se spomnim, kako smo imeli pripadniki civilne zaščite večkrat vaje, jaz pa sem bil prvi kurir za Krajevno skupnost Staro mesto, kar je pomenilo, da sem vabila za mobilizacijo dvignil na "Obrambi" in nato mobilizacijo tudi izvršil. Teh vaj je bilo veliko in še danes se spomnim, kako sem tisto noč dobil klic z Obrambe, ko so povedali, da tokrat ne gre za vajo. Ponoči smo tako že sklicali rezervo Teritorialne obrambe in fante poslali na zbirno mesto, ki je bilo na Šaredu. Mislim, da po dvajsetih letih to lahko tudi povem, takrat pa je bila seveda skrivnost (smeh).

- Nato je začela vojna na Hrvaškem.

- In z njo so začeli prihajati begunci, ki so se javljali na Rdečem križu. Vloga Rdečega križa je recimo tudi ta, da evidentira begunce, tako da se ne izgubijo sledi za njimi, ker to bi bilo najhuje. Skratka, v tistem času se je nabralo veliko beguncev, tudi otrok in namojo pobudo smo se nato dogovorili z ravnateljem iz Buj, ki je z nami zgledno sodeloval, da bodo ti otroci obiskovali njihovo šolo. Vsako jutro je iz Izole odpeljal avtobus v Buje. Kar dolgo so ti otroci hodili tam v šolo. No, za njimi so nato prišli begunci iz Bosne in Hercegovine. Z njimi pa je bilo nekaj več težav. V šoli rad povem, da so hrvaški begunci prišli s kovčkom, bosanski pa z najlon vrečko, a dejansko je bilo tako, saj niso imeli takorekoč nič. Težava je bila tudi v tem, da ti otroci niso bili ravno navdušeni nad šolanjem, niti v Bujah, niti v Kopru. Z begunci je bilo kar veliko dela. No, malo zatem sem se tudi upokojil, tako da sem lahko sledil dogajanju nekoliko bolj pasivno.

- Ste tudi ustanovni član izolskih tabornikov.

- No, nisem ravno ustanovni član, saj je bilo društvo ustanovljeno marca 1957, jaz pa sem se jim pridružil prvega maja 1958. V času, ko se je

društvo ustanavljalo sem bil bolan, imel sem tuberkulozo in sem skupno skoraj dve leti preživel v zdravilišču. Ampak 1. maja 1958 sem bil na prvi akciji v Postojni. Šlo je za orientacijsko tekmovanje in jaz sem bil na kontrolni točki, ker pač zdravstveno nisem bil v stanju, da bi tekmoval. Pri tabornikih sem nato vztrajal do današnjih dni. Pred letom in pol sem vendarle predal blagajno, a dobrega pol stoletja sem bil aktiven tabornik.

- To je več, kot bi se kdo v Izoli lahko pohvalil.

- Res je. Sem najstarejši član. Videl sem veliko generacij tabornikov, a vedeti je treba, da v tistih časih v Izoli ni bilo veliko društev, v katere bi se lahko otroci vpisali. Izbirali smo lahko med nogometom, veslanjem in taborniki, zato sem jih spoznal resnično veliko.

- Pa se je tabornišтво veliko spremenilo v teh petdesetih letih?

- Bistveno ne. Ostale so akcije, ki so se sicer nekoliko spremenile, a ne veliko. Ni pa več delovnih akcij, kot je bila recimo tista, ko smo zasadili drevesa v San Simonu, a časi so se spremenili. Tekmovanja pa so ostala enaka, orientacija, postavljanje šotorjev, signalizacija, kurjenje ognjev. To je standard in to pride prav v vsakem režimu (smeh).

- Se morda spomite, do kje ste se izolski taborniki najdlje podali?

- Najdlje smo šli leta 1962 na Poljsko, natančneje na Mazurka jezera. Odpotovali smo z vlakom in to je bilo resnično zgodovinsko potovanje, kasneje pa so tudi Poljaki, ki imajo podobno organizacijo kot taborniki, prišli v Izolo, tako da je šlo dobesedno za izmenjavo. Smo se pa podali tudi v Benetke, kar v tistih časih sploh ni bilo enostavno.

- Ljubezen do potovanja ste ohranili vse do danes.

- Toliko časa smo hodili na izlete s taborniki, da, ko sem šel v pokoj, sem si rekel, zakaj ne bi to tradicijo nadaljevali upokojenci? Konec koncev je tudi med upokojenci kar nekaj tabornikov. In tako zadnja leta organiziram po dve potovanji na leto.

- Gre za društvo Prijatelji Izole.

- Neuradno se tako imenujemo, a gre za neformalno družščino. Ravno zaradi tega, ko so ljudje hoteli vedeti, kaj sploh smo, smo rekli, da smo prijatelji Izole in pri temu je tudi ostalo. Za prvih nekaj izletov je bilo tako zelo veliko zanimanja, da smo jih morali organizirati tudi po dvakrat v nekaj tednih, letos pa sem prvič moral odpovedati potovanje, ker ni bilo dovolj zanimanja. A verjamem, da gre le za trenutno situacijo.

- Prepotovali ste lep del okoliške Evrope?

- Bili smo marsikje in skoraj od povsod imamo lepe spomine. Najbolj nas je presenetila Albanija, ki je resnično lepo urejena, ljudje pa so zelo prijazni. Zanimivo, največ težav smo imeli na Hrvaškem, kjer sem tudi prvič doživel, da so v gostilni najprej kasirali za uporabo stranišča, šele nato pa ponudili pijačo. Je pa organizacija potovanj z upokojenci težja, kot si marsikdo lahko predstavlja.

- In nenadno, nekaj časa ste bil tudi nadomestni župan. Verjetno pa ni to vaša najlepša izkušnja, mar ne?

- Res ne. Protokol od občinskih svetnikov zahteva, pa še sam ne vem zakaj, da sami sebi potrdijo mandat. Po istem kopitu pa ga morajo tudi od ljudi izvoljenemu županu. Do takrat pa sejo vodi najstarejši svetnik. To sem naredil ob svojem prvem mandatu, ko je bila županja Breda Pečan, nato pa še ob naslednjem. Takrat pa je prišlo do tiste znane maratonske seje, ki sem jo ob pomoči Branka Simonoviča prekinil po trinajstih urah, ob petih zjutraj.

- Ste bil bolj jezen ali utrujen? Kdaj ste nazadnje tako bedel do jutranjih ur?

- Joj, kdo bi vedel. Bil sem pa predvsem jezen in zelo, zelo razočaran. Utrujen pa verjetno tudi, saj je moje kolege svetnike tako skrbelo zame, da sta me kar dva pospremila do doma (smeh). No, takrat sem si mislil, da se tega ne grem več in če ne bi bile potrebne nove volitve, bi tudi takoj odstopil. Nameraval sem nato odstopiti po šestih mesecih, a splet okoliščin je od mene zahteval, da ostanem na svojem stolčku. Na srečo pa je nato po dveh letih prišlo do ponovnih volitev in sem z največjim veseljem odstopil svoje mesto drugim. A naj povem, te volitve so bile nujne, saj je bila situacija v občinskem svetu nemogoča.

- Pa nam lahko zaupate, kdo vas je predlagal za častnega občana?

- Po pravici povedano, še sam natančno ne vem, saj sem dobil nekaj nasprotujočih si informacij, a kot mi je znano, je to bil pripadnik nasprotne stranke, opozicije, na kar sem še posebej ponosen. Lahko povem, da me je ravno to, od vse te zgodbe, najbolj osrečilo.

Kmetija Bužekijan ponovno pod reflektorji

Kmetija Bužekijan bi lahko bil izolski, ali pa tudi slovenski Watergate. V zgodbo so vpletena sama zvenéča imena: odvetnik Miro Senica naj bi bil investitor, kar pa vstrajno zanika, Breda Pečan naj bi bila katalizator za pridobitev gradbenega dovoljenja, a ravno tako zanika, kmetija pa je v štirih letih prešla iz roke v roko za smešno nizke vsote, glede na realno vrednost nepremičnine. Tega nihče ne zanika, vpleteni pa menijo, da nas to ne bi smelo zanimati.

O kmetiji Bužekijan, zdaj uradno Posestvo Mala Seva, je bilo dvignjenega že veliko prahu. Nič čudnega, saj je v zgodbo vpletenih veliko zvenéčih imen, med drugim Ministrica za notranje zadeve Katerina Kresal preko njenega partnerja, odvetnika Mira Senice, bivša županja in poslanka Breda Pečan pa tudi bivši župan Tomislav Klokočevnik. Zgodba sicer še nima epiloga, natančno pa jo spremlja časnik Finance, kar je za Izolo in Izolane seveda zelo zanimivo. Gre vendarle za "našo", izolsko zgodbo.

Vse se je začelo malo pred občinskimi volitvami leta 2006, ko je Občina Izola, takrat jo je vodila županja Breda Pečan, dovolila gradnjo kmetije na podeželju, v zaselku Mala Seva. Kmalu je prišlo na dan, da je bilo zemljišče, na kateremu je v kratkem zrasla izjemno v oči padajoča "kmetija" zavarovano kot kmetijsko zemljišče, pa tudi kot kulturna krajina. Zavod za varstvo kulturne dediščine iz Pirana je zaradi tega seveda izdal negativno mnenje o izdaji gradbenega dovoljenja, a, kako nerodno, mnenje je oddal en dan prepozno. Občinske službe so nato zelo na hitro podale soglasje, Upravna enota pa je v le dvajsetih dneh izdala gradbeno dovoljenje, saj v tem primeru naj ne bi bilo nič spornega.

Miro ali Edi

V očeh javnosti je bilo nekoliko bolj sporno to, da je **Edi Bužekijan** investitor le na papirju in naj bi pravzaprav šlo za investicijo **Mira Senice**, ki pa nikjer ni naveden kot lastnik nepremičnine. Nič čudnega torej, da se je javnost začela zanimati za zgodbo, ki bi lahko pripeljala do klasičnega primera korupcije na najvišjem državnem nivoju in obenem veliki nacionalni drami.

Navidežno naj bi bil posel povsem legalno zastavljen. A s tem se, po pisanju Financ, očitno ne strinjajo pri Komisiji za preprečevanje korupcije, ki je že septembra primer odstopila kriminalistom in tožilcem

iz Kopra, pa tudi na koprski policiji, kjer preverjajo, ali so razlogi za sum uradno pregonljivih kaznivih dejanj pri gradnji turistične kmetije, Nacionalnemu preiskovalnemu uradu pa so v tem času anonimni prijavitelji podali naznanitev deliktov, ki so jih zagrešili **Senica, Kresalova**, nekdanja župana Izole **Breda Pečan** in **Tomislav Klokočevnik, Darko Grad, Igor Skok**, prvotni investitor **Edi Bužekijan** in drugi. Gre za očitana kazniva dejanja goljufije, zlorabe položaja in uničevanja okolja, še navajajo pri Financah. Prijavitelji zahtevajo, da na pravobranilstvu sprožijo obnovo postopka izdaje gradbenega dovoljenja.

Gradnja je še kako sporna

V Financah so zapisali, da je v zadevi več spornih točk. Piranski zavod za varstvo kulturne dediščine, tisti, ki ni opazil, da so pred njegovimi vrati uničili državni spomenik, piranski mandrač, je spisal dve negativni mnenji za izdajo gradbenega dovoljenja, a obakrat je mnenje prepozno oddal, kar je za upravni postopek pomenilo, da ne nasprotuje gradnji. **Božidar Guštin**, ki je bil na zavodu odgovoren za Izolo, je za Finance povedal: "*Ničesar vam ne morem povedati, ker lahko ostanem brez službe*". Glede soglasja občine za gradbeno dovoljenje je Pečanova za Finance povedala, da je Bužekijan izpolnjeval pogoje, saj je "*Imel več kot pet hektarjev kmetijskih zemljišč in po istem odloku je bilo zgrajenih več novih kmetij v Izoli*." Prepričana je, da sama ni zagrešila nobenega kaznivega dejanja. Financice dodajajo tudi, da je nenavadno, da se je Klokočevnik ob prevzemu oblasti na postopek izdaje najprej pritožil, a je "*Pravno mnenje na kolegiju župana bilo, da moramo soglašati s kmetijo pod istimi pogoji, v katero investira pravna oseba*". Sicer bi investitor lahko iztožil soglasje" je povedal Darko Grad. Zadnje poglavje, a le kronološko gledano, pa je izjava ekonomista in nekdanjega gospodarskega ministra **Maksa Tajnikarja**, da je s kolegico **Ksenijo Pušnik** leta 2006 napisal poslovni načrt za turistično kmetijo Bužekijan nad Izolo. Tega naj bi naročil in plačal odvetnik Miro Senica. Tajnikar je za Finance povedal, da gre za povsem običajen poslovni načrt za turistično kmetijo, ki naj ne bi bil niti hudo donosen. Pomembno za preiskavo pa je verjetno to, da bivši minister sploh ni bil v stiku z "investitorjem" Edijem Bužekijanom, temveč izključno s Senico.

Vir: Finance

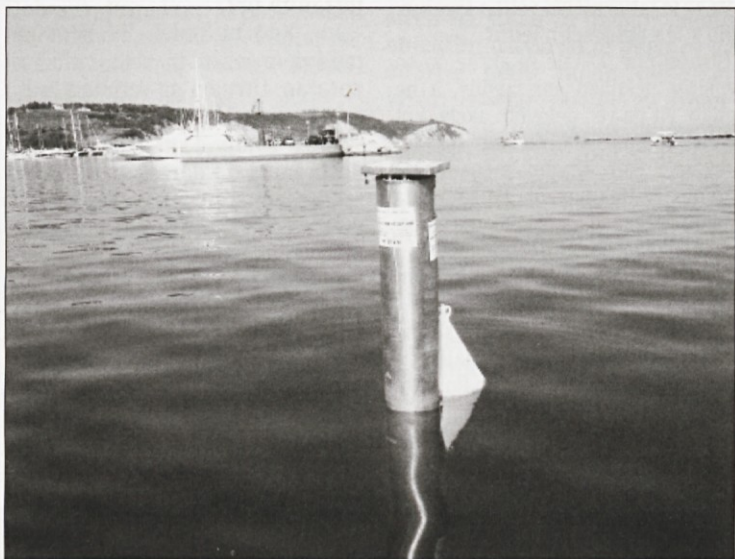

Foto: Korošec

Privez na SMS

Na zgornji fotografiji je ujeta nova, eksperimentalna privezna boja, ki je trenutno v izolski Marini na testiranju. Gre za tehnološki prijem, ki bo marsikaj spremenil v očeh "pomorščakov". Sidranje uničuje morsko dno, poleg tega pa je na tem območju tudi prepovedano a redkokdaj sankcionirano. Zato bodo postavili boje, ki jih bo mogoče "aktivirati" že z navadnim SMS sporočilom. Kapitan barke pošlje sporočilo na številko, ki je napisana na boji in ta mu ponudi možnost, da se nanjo priveže. Pozejdonce in leščurji pa ob tem ne trpijo. Ni kaj, časi se spreminjajo. Včasih so pomorščaki upali, da bo vreme primerno, jutri pa bo že problem, če mobilni telefon ne bo lovil signala.

Bele skale malo manj bele

Bele skale naj bi bile izolska različica Raja. Od vedno smo Izolani v tem odročnem delu obale iskali svoj mir in še danes se radi pohvalimo, da je to najlepši del obale. Pa tudi najčistejši. V resnici pa vendarle ni tako. Fantje s Pristaniške pisarne so to tezo empirično ovrgli tako, da so z Belih skal pripluli z dvema gumenjakoma polnima smeti, črne vreče pa so menda napolnili z vsem možnim. Ob tem se porajata dve možnosti: ali Izolani v resnici ne vemo, kaj je čistoča, ali pa so do Belih skal prišli tudi tisti, ki jim za ta delček obale ni veliko mar. Odgovor je lahko tudi subjektiven.

Foto: Edi

O Mihevcu čez teden dni

V uredništvu imamo sicer pripravljeno nadaljevanje članka o vlogi arhitekta **Eda Mihevca** pri urejanju naše občine, vendar ga bomo, zaradi pomanjkanja prostora v tej številki, objavili v naslednjih številkah Mandrača.

Dober teden - za fotografe

Občinski praznik je postregel s celo vrsto dogodkov, saj se je navezal tudi na rokometni Eurofest, kar pomeni, da je bila Izola bistveno mlajša kot druge dni. Naši fotoreporterji so imeli veliko prijetnega dela..

V hotelu Delfin je izolski župan pripravil sprejem za izolske odličnjake in druge uspešne šolarje. Sprejem sta s kratkim nastopom obogatili izolski violinistki, Eva Opsenica in Katja Dadič.

Samoupravna interesna skupnost italijanske narodnosti je v palači Manzioli tudi letos pripravila tradicionalne ustvarjalne delavnice za otroke, ki so letos nosile zanimiv naslov "Brum Brum...che estate!". Obiskovalo jih je 25 otrok, ki so skupaj z mentorico Fulvio Grbac risali in sploh ustvarjali na temo avtomobila oziroma prometa. Sobotno dopoldne so popestrili s slikanjem kartinga, ki so ga mnogi prvič videli v živo.

V navalu dobre volje je nekdo pred dnevi zasukal prometni znak ob policijski postaji. Zdaj je vožnja v drevoredu 1. maja dovoljena le stanovalcem.

Ve se, kdo mora na proslavi občinskega praznika sedeti v prvi vrsti. In tako je tudi bilo. Fotografijo izkoriščamo kot uganko: Ali poznate ljudi, ki vodijo našo občino? Če poznate vse se lahko pohvalite tudi pred sosedi.

Eurofest je na plano zabil veliko število Izolank in Izolanov, tako da so bile tekme na centralnem igrišču zelo dobro obiskane. Tudi to je dokaz, kako rokometno mesto je Izola in kaj lahko z rokometnicami izgubimo.

Če so rokometnice žalostne pa so toliko bolj veseli rokometniki, saj se jim obeta nastopanje v prvi ligi, čeprav so tudi oni naredili nekaj sprememb v klubski upravi, ki se je tudi kadrovsko pomladila.

Alkohol in šport nista prijatelja

Če tega ne vedo mladi športniki, potem bi morali vedeti gostinci - tudi izolški. Tako pa se je dogajalo, da smo v dneh Eurofesta po izolskih lokalih srečevali skupine mladih, komaj najstnikov, ki so mirno naročali vino in pivo. In nekateri gostinci so jim brez težav postregli. Rezultat so bile vreščice skupine mladih, ki so se pozno v noč valile proti prenočišču, nekateri pa so celo prespali na prostem. Tudi v trgovinah mladi z nakupi alkoholnih pijač niso imeli prevelikih težav. Če pa jih je že skrbelo, ali jim bodo trgovci dovolili opraviti tak nakup, so v trgovino poslali starejše vrstnike.

ln, da ne bo vsa krivda za alkoholizirano mladež padla na trgovce in gostince je treba povedati, da so zanje v prvi vrsti odgovorni spremljevalci in trenerji. Očitno nekateri svojega pedagoškega dela niso dobro opravili, kar žal velja predvsem za slovenske trenerje, saj pri mladih s Katarja ali kje drugje, kaj takega nismo doživeli.

D.M.

REAKTOR

Glasna in tresljajev polna gradnja

Stanujem v bloku v ulici Emilia Driolia 4. Moje stanovanje je v pritličju. Nedaleč stran, kakih 200 do 300 metrov zračne linije je veliko gradbišče, nizke in visoke gradnje. Trenutno tam tlakujejo trasirane ceste pri tem delu uporabljajo močne stroje, ki s pomočjo vibriranja ustvarjajo primerno podlago za asfaltiranje. Na ta način se ustvarja veliko hrupa in vibracije se prenašajo po zemlji in nato tudi po železobetonskih konstrukcijah stanovanjskih hiš v okolici. Poznam to tehnologijo in vem, da je pri takih gradnjah neobhodna, vendar pa se sprašujem ali je res obvezna v tako urbanem območju. Smo namreč v Livadah, tam, kjer je zemlja pod bloki in v okolici polna odprtih in vodotokov. Prav zanima me, ali kdo razmišlja o tem in, ali koga zanima, če se na ta način ustvarja kakšna škoda na objektih.

Bojim se, da o tem ne razmišlja nihče in bomo na koncu lahko le jezno skomignili z rameni. Ali pa se bo le kdo podvzval in povprašal ustrezne institucije ali je uporaba te tehnologije res nujna.

dr. Pavle Djordjevič

Ko ni župnika, partije in SZDL

Težave v odnosih med ljudmi so stare toliko kot človeštvo. A, če so se na začetku ljudje prepirali zaradi kosa krane, se danes največkrat prepiramo zaradi lastnine. In, če se je nekoč v takem primeru človek lahko zatekel po nasvet in pomoč k župniku, partijskemu sekretarju ali SZDL, danes nima kam. Razen k odvetnikom in na sodišče. Oziroma, v medije.

Iz uredniškega predala na katerem piše "Nerešeno - nerešljivo?" danes objavljamo povzetke treh povsem različnih človeških zgodb, ki pričajo o tem, da smo v državi povsem zanemarili postopke, ki so bili nekoč najpomembnejši pri iskanju dogovorov.

Včasih se je temu reklo poravnalni svet, mediacija ali kaj podobnega, največkrat pa se je to dogajalo na ravni krajevne skupnosti, še posebej ko je šlo za medsosedske odnose. Danes to mlačno vodo odkriva ministrstvo za pravosodje a rezultati niso nič kaj vzpodbudni, saj živimo v državi, kjer pravo ne uživa nobenega ugleda, za kar seveda nismo krivi državljani, niti država, pač pa pravniki sami. Naslednji trije primeri pritrjujejo zgoraj napisanemu.

Ne naprej ne nazaj

Starejša Izolanka je s sinom živela v skromnem stanovanju v dvostanovanjski hiši v starem delu mesta. Ker je invalidka je vse težje prihajala po majavih stopnicah do stanovanja v prvem nadstropju in seveda je bila vesela ponudbe nove lastnice sosednjega stanovanja, ki ji je zagotovila, da bo ob prenavljanju svojega stanovanja takorekoč brezplačno tudi njej postavila betonsko ploščo in uredila stopnišče.

Toda ambiciozna nova lastnica, menda z dolenske doma, se je del lotila brez gradbenega dovoljenja in brez vseh soglasij, kljub opozorilom sosedov je stavbo dvignila za mansardo in sproti sosedom celo zaprla okna in teraso. Občinska inšpekcija je bila o nenavdni gradnji obveščena že od prvega dne, vendar ni želela reagirati in je sosede pozivala naj investitor ko prijavijo gradbeni inšpekciji.

STATIKA PA TAKA

GRADNJA PO DOMAČE

Končno je najbolj prizadet sosed to tudi storil, medem pa so gradbinci že porušili vse notranje dele stavbe. Ostali so zunanji zidovi in streha, podprta tako kot v gradbeništvu še ni bilo videti. Seveda je morala starejša lastnica poiskati začasno stanovanje, dokler gradnja ne bo končana. Toda, po dolgih tednih čakanja je gradbena inšpektorica le prišla do najbolj znanе črne gradnje v starem mestu, le nekaj metrov oddaljene od občinske inšpekcije, ki v tem primeru ni storila nič, čeprav so gradbinci sredi noči na Manziolijev trg s tovornjaki dovažali tramove za novo ostrešje. Inšpektorica je seveda ugotovila, da investitorica nima nobenih papirjev in stavbo enostavno "zapečatila". Investitorica je morala ustaviti vsa dela, dobila je prepoved razpolaganja z nepremičnino in dva možna izhoda: da skoraj povsem podrti stavbo vrne v prvotno stanje (kar je skoraj nemogoče) ali pridobi gradbeno dovoljenje (kar je, zaradi njenega ignorantskega odnosa do sosedov, še bolj nemogoče).

Posledice so naslednje:

Sredi mesta imamo nedokončano stavbo ki se lahko vsak hip sosed sama vase, zavedena in lahkoverna domačinka je končala v domu za ostarele, njen sin je podnajemnik, investitorica pa brez denarja, saj brez gradbenega dovoljenja tudi kredita za gradnjo ne dobi. Za povrh se zdaj še izmika vsem pozivom odvetnika oškodovanke, ki se zaveda, da brez sodelovanja dolenske podjetnice ni mogoče storiti ničesar. Za povrh tudi Izolanka nima dovolj denarja za plačilo oskrbe v domu in čeprav je lastnica stanovanja, nima ničesar.

V občini sicer imamo odlok, ki govori o videzu mesta in omogoča, da občina sama poskrbi za sanacijo takšnih hiš, seveda na stroške lastnikov ali tako, da postane lastnica nepremičnine v določenem deležu. Toda za takšno odločitev je treba imeti več denarja, kot ga ima Izola danes in službe, ki bi bolj skrbale za uresničevanje tega odloka.

OGRAJA KOT ČRNA GRADNJA

Tanka železna linija

Kot novinar ne vem, kaj pravi zakon o tem, kako debela je črta, ki meji dve parceli. Zagotovo pa je v primeru meje med sosedoma v neposredni bližini Trga republike, predebela. Kako sicer razumeti, da se ob tej meji bijejo prave medsosedske bitke, ki so zpisane tako v policijskih zapisnikih kot v zapisnikih sodišča, izvršiteljev, občinskih služb in še koga. Kaj je razlog za nenehne spore med sosedoma je težko reči, da bi šlo zgolj za zavist pa morda malo preveč preprosto. Kakorkoli že, dejstvo je, da se soseda ukvarjata z različnimi dejavnostmi. Ena je sobodajalka, druga pa ima storitveno dejavnost. Sobodajalka je v uredništvo prinesla zajeten sveženj dokumentov o nagajanju, šikaniranju in motenju posesti s strani sosedu, ki da s svojim ravnanjem škoduje njeni dejavnosti. Glede na to, da se njihovi hiši takorekoč dotikata in imata tudi nekaj skupnih zidov imata tudi skupne težave.

JING & JANG

Sobodajalka se, med drugim, pritožuje, da sosed vzemirja njihove goste s tem, da jim hodi dobesedno gledati v krožnike, ko jedo na terasi. Nekega dne jih je menda cel dan razveseljeval z igranjem harmonike, tako da so morali klicati policiste, tretjič jim je na jedilno mizo odložil cvetje, ki je bilo obešeno na zunanji steni ograje balkona. Seveda ne gre brez tradicionalnega zamakanja zaradi neprimerne sosedove gradnje, sodu pa je izbilo dno rezanje železne ograje med dvema terasama, ki je bila sicer postavljena z dogovorom obeh sosedov. Sosed je namreč sobodajalki, tudi po odločbi sodišča, dal odrezati del železne ograje, ki da zamaka njegovo teraso. In čeprav je šlo za majhen poseg je morala soseda poravnati vse stroške te intervencije. Seveda tudi sosed ni brez stroškov, saj mu je sodišče naložilo odškodnino zaradi njegove gradnje, ki pa je škodovala sosedu.

Tako sta se med seboj že finančno oškodovala, vendar nič ne kaže, da bo zdaj kaj bolje, saj jima grozi, da bosta morala oba odstraniti objekte na notranjem dvorišču, ki bi sicer ostali očem skriti, če bi med njima obstajali dobrososedski odnosi. Tako pa imajo od njunega spora še največ koristi odvetniki. Policisti in občinski uradniki so bolj ali manj dvignili roke, da bi krajevna skupnost priskočila na pomoč z mediacijo pa je bolj malo verjetno. Ali pa morda ne?

SOSEŠČINA

Ali ima Izola pasjo plažo ?

Pred lokalnimi volitvami so na območju svetilnika potekala zelo nenavadna gradbena dela. Gradbinci so namreč v zid tovarne Delamaris naredili odprtino v velikosti večjih vrat in do nje speljali kamnite stopnice. Iz občinskih služb smo takrat dobili pojasnilo, da gre za urejanje plaže namenjene lastnikom psov in njihovim ljubljencem.

Košček plaže, ki jo domačini sicer poznamo kot Šanpjero je bil vrsto let in desetletij nedosegljiv, saj ga je skrival debel in visok kamnit zid. Informacija o pasji plaži so po končani gradnji najbolj resno vzeli lastniki psov in postala je priljubljeno kopališče njihovih kosmatih ljubljencev. Toda, vsi s tem niso zadovoljni.

Stanovalci iz soseščine namreč pravijo, da to območje ni nikjer označeno kot plaža za pse in zato lastniki psov nimajo tam kaj početi, psi pa še manj.

Res se je letos število pasjih štirinožcev zelo povečalo in med turisti je v Izoli veliko takšnih, ki so na dopust prišli tudi s psom, v prepričanju, da mesto nudi del obale tudi njihovemu živalskemu prijatelju.

Sodba je, denarja ni

Tretja zgodba govori o tipičnem primeru nespoštovanja odločb sodišča, še pred tem pa gre za izkoriščanje delavcev, ki so na milost in nemilost prepuščeni delodajalcem. V tem primeru gre za kuharja oziroma picopeka, Izolana, ki je imel redno službo a ga je z boljšo ponudbo v svoj koprski lokal zvalil podjetnik, ki je z njim tudi sklenil pogodbo za nedoločen čas.

V začetku je bilo tako kot so se dogovorili, potem pa so se začele težave in na koncu ni bilo več denarja za njegovo plačo, pizzerija je šla v stečaj, lastnika preganjajo upniki, med njimi je seveda tudi delavec, ki je ostal brez več plač, menda v skupni vrednosti okoli 20.000 Eurov. Seveda je delodajalca tožil in na delovnem sodišču tožbo tudi dobil, toda denarja ni od nikoder. Država pač nima mehanizmov s katerimi bi od dolžnika izterjala denar za plačilo sodno določene odškodnine, zato pa od upnika vztrajno zahteva plačilo vseh njegovih obveznosti, od vzdrževalne naprej.

Medtem je delavec sicer dobil novo službo in skuša plačevati svoje obveznosti tudi za nazaj, vendar pa brez odškodnine, ki jo je dosodilo sodišče, tega ne bo zmogel. Toda sodišče je svoje storilo in nadaljevanje zgodbe jih očitno ne zanima več. Zato pa so ga, kot zanimivost, pozvali kot pričo, v nekem drugem postopku proti istemu delodajalcu. "Pravijo, da če ne pridem me bodo privedli" pove in se ob tem sprašuje: "Kje pa sem jaz v tej celi zgodbi koprskega sodišča?"

D.M.

Nadaljevanje prihodnjici

Res je tudi, da se je odgovornost lastnikov psov zelo izboljšala in da skorajda ni več mogoče srečati nekdanj tako pogostih klateških psov, lastniki jih imajo v glavnem na vrvi in tudi vrečke za pobiranje iztrebkov gredo vedno bolj v rabo. Pa vendar je treba najti nekakšno razmerje med kopalci in psi, saj res ni primerno voziti psa s seboj na plažo, kar se danes, vsaj na neograjanih plažah, kot je svetilnik, rado dogaja.

Na zahodnem vходу na plažo pri svetilniku je sicer znak, ki pa si ga vsak razlaga po svoje, saj po mnenju nekaterih pomeni le, da mora biti pes na vrvi, drugi pravijo, da psi ne smejo tja.

V Sloveniji nimamo posebne zakonodaje glede vodenja psov na plaže, tako da tudi posebnih omejitev ni, izjeme so hotelske plaže, kjer lahko lastniki odločijo ali je vstop psom dovoljen ali ne. V Italiji je vodenje psov na plažo na večini javnih plaž prepovedano, v Avstriji ni vedno dovoljeno, v Bolgariji so psi na plaži dovoljeni. Na Cipru psa lahko pripeljete na tiste plaže, kjer je to izrecno dovoljeno, na Danskem so psi na plaži dovoljeni, a od 1. aprila do 30. septembra morajo biti na povodcu. Na Nizozemskem so psi na plažah prepovedani od 15. maja do 31. oktobra, na nekaterih plažah so psi dovoljeni med 7. in 9. uro zjutraj in zvečer. V Franciji morajo biti psi na povodcih, sicer pa je v Francijo prepovedan vstop nekaterim vrstam nevarnih psov. V Nemčiji so psi lahko le na posebnih "pasjih" plažah. V Grčiji posebnih pravil, ki bi posebej dovoljevala ali prepovedovala vstop psov na plažo, ni. Na Malti je vstop psom na plažo dovoljen vsepovsod, kjer ni striktno prepovedan. Psi morajo biti na Malti na javnih krajih vedno na povodcih in tako je tudi na plaži. Tudi na Portugalskem so psi v času turistične sezone lahko le na posebej označenih mestih, na nekaterih plažah pa jim je vstop popolnoma prepovedan, v Španiji so psi trenutno dovoljeni na 46-ih plažah, odločanje o tem pa je v pristojnosti lokalnih oblasti.

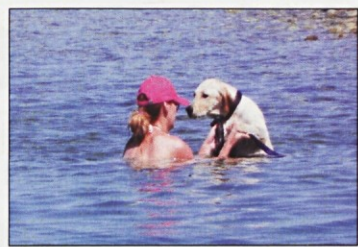

Foto: Ivanko Mužina

O statusu male plaže izza delamarisovega zidu smo povprašali tudi pristojne občinske službe in dobili pojasnilo, da gre za neurejeni del plaže, zato za tisto območje ne velja prepoved, ki sicer velja za urejeni del plaže pri svetilniku. To pomeni, da lastniki psov tam trenutno niso v prekršku. Vendar pa so na Odboru za gospodarske javne službe in promet menda govorili o tem, da bi tudi na tistem območju v prihodnje postavili znak za prepoved dostopa s psi.

ur

Sprejem za odličnjake

Konec šolskega leta je čas, ko Občina Izola organizira sprejem odličnih učencev in tistih, ki so se v šolskih klopih najbolj potili. Vsako leto na posebni prireditvi podelijo priznanja za vzoren učni uspeh in izjemne dosežke na drugih področjih. Letošnji sprejem je bil v sredo, 22. junija, v hotelu Delfin, priznanja pa je prejelo kar 56 učencev Osnovne šole Livade, Osnovne šole Vojke Šmuc, Osnovne šole Dante Alighieri in Glasbene šole Koper, podružnice Izola. Sprejem sta popestrili violinistki Eva Opsenica in Katja Dadič, učenci pa so bili najbolj navdušeni nad torto "Delfinček", ki so jo pripravili kuharji hotela Delfin.

SZI

Trije zlati maturanti na SGTŠ

V času od 29. 5. 2011 do 24. 6. 2011 so dijaki Srednje gostinske in turistične šole Izola opravljali poklicno maturo. Tako so svoje znanje izkazovali turistični tehniki, gostinski tehniki in gastronomski tehniki na različnih področjih, od slovenščine, jezikov, matematike, prehrane, turističnega poslovanja, gastronomije in turističnih storitev do storitve in izdelka z zagovorom. Na letošnjo poklicno maturo se je prijavilo 31 kandidatov, od tega trije odrasli. Poklicno maturo je uspešno opravilo kar 28 kandidatov, trije turistični tehniki pa so zlati maturanti. To so Marko Dimač z najvišjim številom točk ter Valentina Franza in Alex Midžić s po eno točko manj.

Lučka Jevnikar

Foto: Razredničarka zlatih maturantov Alenka Lodrant, zlata maturanta Valentina Franza in Marko Dimač in ravnateljica Mara Kobal (na fotografiji manjka Alex Midžić).

V 20 letih se sploh nismo postarali

Pred dvajsetimi leti so bili eni od pionirjev slovenske neertevejske big band glasbe. Danes je takšnih sestav v Sloveniji blizu 50, vendar izolski 3 Big band ohranja visoko raven igranja in sledi novim smerem te glasbene zvrsti.

To soboto, 16. julija ob 21. uri, bo na Manziolijevem trgu 3 Big Band Orchestra, s slavnostnim koncertom obeležil 20 let svoje glasbene aktivnosti. Skupaj z njimi se bomo sprehodili skozi minulo obdobje delovanja, kjer ne bo manjkalo ključnih podatkov o orkestru, anekdot, predvsem pa dobre glasbe. Orkestru se bosta v programu pridružila tudi stalna pevka orkestra Vladka Gojak in izolski glasbenik Rudi Bučar. Orkestru bo tudi tokrat dirigiral ustanovitveni dirigent in saksofonist Peter Popovski.

3 Big Band Orchestra je nastal leta 1991 na osnovi 10 dnevne polletne Big Band delavnice. Zagonsko podporo sta nesebično nudila legendi slovenskega jazza dirigent Jože Privšek in saksofonist Dušan Veble, vseskozi pa orkester gradita in obnavljata dirigent in saksofonist Peter Popovski ter predsednik orkestra in trobentač Aleš Bolje.

V osnovi je to 18 - 20 članski orkester sestavljen iz glasbenikov iz slovenskega primorja. Orkester je gostil priznane slovenske jazz pevke, pevce in glasbenike, med njimi: Alenko Godec, Darjo Švajger, Mio Žnidarič, Metko Štok, Eldo Viler, Rudija Bučarja, Laro Baruca, pianista Renata Chica...

- Je težko držati skupaj tako veliko sestavo polni dve desetletji?

- Dejansko se je v teh letih zamenjalo za tri big bande članov, od ustanovnih članov pa nas je aktivnih še vedno 9, ostali pa se menjavajo. In v tem hitrem tempu življenja, ko glasbeniki radi igrajo tudi različne glasbene zvrsti in igrajo v več skupinah je treba včasih res štrikati, da vse zložiš skupaj za vaje in za koncerte.

- Vi ste nekje med pihalnimi orkestri in klasičnimi glasbenimi skupinami.

- Na začetku dejansko ni bilo teh delitev, zdaj, ko nas festival Marežijazz po malem združuje pa se že razslojujemo med seboj.

- Včasih vas ni bilo toliko?

- Kje pa. Bil je Big Band RTV Ljubljana pa big band Žabe in potem smo bili že mi. Zdaj pa nas je že več kot 40 in celo na obali so štirje ali celo 5 big bandov. In po vseh teh so tudi naši člani, saj si jih med seboj izposojamo.

- Vendar se med seboj skupine razlikujete.

- Seveda. Eni so bolj tradicionalisti, drugi smo za modernejšo glasbo, tretji bi igrali funy ali latino. Tako moramo usklajevati vse to, saj ne želimo imeti v bendu nezadovoljnega člana.

- Ali big band potrebuje pevcu?

- V načelu ne, vendar, če želi doseči določeno popularnost doda tudi pevca, sicer pa so to v osnovi instrumentalni sestavi za katere je napisane ogromno glasbe.

- Brez Glenn Millerja ne gre?

- No ja, Miller je seveda eden od klasikov in tudi mi imamo kakšno njegovo pesem ampak, se zavedamo, da ne moreš igrati zgolj tega stila. Še ko sem bil začetnik mi je Privšek dejal: Poslušaj mulc, če hočeš imeti dober bend igray različno glasbo v različnih tonalitetah. In tega se še danes držim.

- Takšen bo tudi sobotni jubilejni koncert.

- Res je. Bo veliko swinga, latina, tudi nekaj modernega jazzja, skratka za vsakega nekaj. Za nas v bendu in za poslušalce na trgu.

- Nivo igranja se je dvignil.

- Zadnja leta prihajajo mladi glasbeniki, ki res obvladajo svoj instrument. Povrhu vsega pa imajo tudi veliko željo po lastnem ustvarjanju in njihova glasba je vse prej kot enostavna.

- Imate v 3BigBandu tudi take?

- Ja, imamo tudi svoj lastni material, saj je Aljoša Bolje napisal nekaj aranžmajev, ki so zelo zanimivi tudi za dirigenta.

- Posneli ste tudi prvi album.

- To je bila za vse nas dobra lekcija. Šele na snemanju točno slišiš, kako igraš in to je bila nova izkušnja, ki pa jo moraš dati "skozi". Zdaj je tukaj album, ki je naš prvenec in ga bomo ponudili tudi obiskovalcem, našega sobotnega koncerta. To je še en izolski glasbeni izdelek, tako da Izola ostaja mesto glasbe.

Koncert 3 Big Banda bo v soboto, 16. julija ob 21. uri na Manziolijevem trgu. Na koncertu boste lahko kupili tudi album, ki so ga izdali ob 20 letnici.

M.D.

Pobrateni za praznik

Ob občinskem prazniku smo v Izoli gostili tudi dve skupini iz pobratenih mest. S Češke so prišle mažoretke in godba na pihala, iz Berlina pa amaterska gledališka skupina, ki je nastopila na Manziolijevem trgu.

V Manziolijevi palači je na ogled serija izvrstnih fotografij z naslovom Mi v Izoli - Noi a Isola. 45 fotografij Izole je prispevalo 15 fotografov, članov izolskega fotokluba Besenghi in kluba Circolo fotografico Triestino. Razstava bo odprta do konca meseca, v četrtek pa sledi obširnejša predstavitev.

Alma zdaj raje fotografira

V Mestni knjižnici Izola v središču za samostojno učenje svoje fotografije narave razstavlja naša zvesta bralka Alma Rizvanovič.

- Alma, ti si pri nas že razstavljala svoje risbe. Zdaj si se v Središču za samostojno učenje predstavila s svojimi fotografijami. Kdaj si se začela ukvarjati s fotografijo?

- S fotografijo sem se začela ukvarjati pred 3 leti.

- Slikaš predvsem naravo ali tudi druge motive?

- Fotografiram vse motive, vendar imam najraje naravo.

- Tvoje slike so zelo jasne, čiste. Kakšen fotoaparati uporabljaš?

- Sony DSC_S 700.

- Ali fotografije naknadno računalniško obdeláš?

- Ne.

- Kaj ti pomeni fotografiranje?

- Včasih sem raje slikala, zdaj pa mi fotografiranje pomeni zanimivejši hobi, v katerem zelo uživam.

- Ali sama razvijaš slike?

- Da.

- Kaj pa si po poklicu?

- Sem diplomirana upravna organizatorica.

Fotografije Alme Rizvanovič si lahko ogledate v Mestni knjižnici Izola.

Špela P.

ČETRTEK, 14. JULIJ 2011

Cerkev sv. Marije Alietske - ob 19.00

**Koncert pevskega zbora
»The Morley Academy« iz Anglije.** Vstop prost**SOBOTA, 16. JULIJ 2011**

Malija

Vaški praznik - Marija Karmelska 2011

Organizator: KD MALIJA

Lonka - 20.30

PUF 2011 - Poulični lutkovni festival
Ulično lutkovno gledališče KVELB, Češka: Kašparek (velike lutke).Manziolijev trg - ob 21.00
Koncert**3 Big band
orchestra****Slavnostni koncert ob 20-letnici delovanja**
z Vladko Gojak in Rudijem Bučarjem, dirigent Peter Popovski**NEDELJA, 17. JULIJ 2011**

Park Pietro Coppo - ob 10.00 in Manziolijev trg - ob 19.00

Nedeljske poletne pihalne godbe v Izoli

Organizator: Center za kulturo, šport in prireditve Izola, TGZ Izola, Občina Izola, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Dom dva topola, Levstikova ulica 1, - ob 20.00

SHIRLIE RODEN

celovečerni poletni koncert v Izoli

Angleška pevka SHIRLIE RODEN koncertira v Sloveniji že več kot 19 let. Je vsestranska umetnica: pesnica, pisateljica ter mednarodno priznana predavateljica in terapevtka, ki je razvila preprosto in učinkovito metodo zdravljenja z naravnim človeškim glasom.

(Zaželen prispevek za koncert je 10.- evrov, za invalide brezplačno)
info.: Nataša Kogoj 041/855 528; in
Miloš Kogej 040/707 049**PETEK, 22. JULIJ 2011**

Ljubljanska ulica - ob 18.00 - 23.00

Srečanje slovenskih harmonikarjev

Sodelovanje harmonikarjev iz različnih krajev Slovenije in harmonikarjev iz Izole. Organizator: Kulturno društvo harmonikarjev Izola

Letni kino Arrigoni Izola ob 21.00**JULIJ**

ČET	14.7.	ZGODBE IZ ZLATE DOBE
TOR	19.7.	TRENUTEK REKE
ČET	21.7.	ZVOK ISTANBULA
TOR	26.7.	CASINO JACK IN ZDRUŽENE DRŽAVE DENARJA
ČET	28.7.	GROZLJIVO SREČEN

AVGUST

TOR	2.8.	CHE-1.del Argentina
ČET	4.8.	CHE -2.del Gverila
TOR	9.8.	NA SMETIŠČU
ČET	11.8.	TAMARA DREWE
TOR	16.8.	DENAR SVETA GROBAR
ČET	18.8.	SHINE A LIGHT
TOR	23.8.	OTROČIČKI

Cerkev Sv. Marije Alietske

razstava ilustracij

Ivana Kobal "Dež"

od 16.00 do 20.00

galerija INSULA SMREKARJEVA 20 IZOLA, tel. 05 / 641 53 03

GANI LLALLOSHI

"Fly fly white bird"

Razstava bo na ogled do 4. avgusta 2011.

Galerija Alga / Kristanov trg 1

razstava Likovnega društva LIK iz Izole

LIKOVNA KOMBINATORIKA

Milena ARSENOV, Dragana-Dada ČURIN, Zorko DEŽJOT, Marica FRANČEŠKIN, Oskar JOGAN, Slavica NASTOVSKI, Mira PUHAR, Vahida PUHOV, Marica ŠTEFANČIČ

Razstava sta omogočila CKPS in JSKD

Manziolijeva Palača

fotografske razstava

"Fotoclub Besenghi" in "Circolo Fotografico Triestino"

MI V IZOLI

Razstava je v celoti namenjena fotografijam o Izoli. Za "Fotoclub Besenghi" razstavljajo: Dragan Sinožič, Igor Opasi, Remigio Grižonič, Zarja Ražman. Za "Circolo Fotografico Triestino" razstavljajo: Cristian Cragnolin, Daniela Barbazza, Diego Zudich, Elisa De Pellegrin, Federico Minen, Gabriele Buttignoni, Marilina Damiani, Raffaella Friede, Sandra Tagliani, Susanna Serri, Valeria Buttignoni.

Razstava bo odprta do konca julija.

Galerija Salsaverde

/ KUD Salsaverde - Kulturno umetniško društvo Salsaverde

fotografska razstava **JAZZY_GA!****Žiga Koritnik**

11.06.2011 - 29.07.2011

Razstavišče Monfort Portorož**CVETO MARSIC GNEZDENJE V SLANEM BLATU**

Trajanje: 18. 6. - julij, avgust 2011)

Galerija - muzej Korte je v prvem nadstropju Zadrúžnega doma. Za ogled se dogovorite v uradu Krajevne skupnosti ali po telefonu 6420 009 Kulturno društvo Korte

Mestna knjižnica Izolaobvešča, da bo knjižnica od 01.07. do 31.08.2011
za obiskovalce odprta:

- ob ponedeljkih in četrtek ob 8.00 do 12.00 in od 18.00 h do 20.00 h.
- ob torkih, sredah, petkih ob 8.00 h do 15.00 h.
- ob sobotah bo knjižnica zaprta.

Središče za samostojno učenje in Borza znanja bosta delovala v času odprtosti knjižnice.

- Razstava izdelkov iz keramike Miloša in Milenke Arsenov
- "Morje" Razstava izdelkov likovne skupine iz vrtca Školjka, ki so nastali pod mentorstvom Jože Kleve in Melite Čermelj
- »Istrski utrinki« razstava fotografij Dinko Dominik Bizjak
- Razstava slik na temo "Morje" akademske slikarke Martine Žerjal
- Razstava slik Jasne Rizvanović
- SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE je namenjeno vsem, ki se želijo samostojno učiti ali izpopolniti svoje znanje s pomočjo multimedijskih programov, iskanju informacij prek spleta, pisanju dopisov, vlog za zaposlitev, seminarskih, raziskovalnih ali diplomskih nalog ter tiskanju. Učenje v središču je brezplačno. Dodatne informacije na tel.št.: (05)6631-282
- BORZA ZNANJA. Vsakdo lahko nekoga nekaj nauči. Ali vsakdo ima neko znanje, ki ga lahko posreduje, deli z drugimi, nadgradi. Predmet ponudbe in povpraševanja predstavljajo znanja, vedenja, veščine, spretnosti in informacije s kar najrazličnejših področij. Vse borzne informacije so brezplačne. Več informacij lahko dobite na tel.št.: tel.št.: 05 6631 282 ali na spletni strani www.borzaznanja.

Izolski rokomet - od pekla do raja in nazaj

ROKOMET

Eurofest se poslavlja

Minuli četrtek se je s slovesno podelitvijo nagrad najboljšim ekipam končal letošnji 19. Eurofest. Kljub temu, da udeležba ni bila rekordna – tokrat je sodelovalo dobrih dva tisoč udeležencev, je bilo v šestih festivalskih dneh v Izoli in Kopru nadvse živahno. Tekmovalni spored je bil tudi letos precej obsežen, tako da so tekme trajale od jutra pa do polnoči. K sreči zdravniška služba ni imela dela in ker na Eurofestu ne gre za tekmovalnost v klasičnem pomenu, tudi sodniki niso imeli težav pri svojih opravilih. Torkovo jutranje deževje je sicer nekoliko spremenilo urnik tekmovalj, a je organizator uspel srečanja opraviti v predvidenem roku. Po svoje pa je bilo tudi dobrodošlo, saj je nekoliko ublažilo hudo vročino, ki je bila tudi letos stalni spremljevalec Eurofesta.

V finalnih obračunih je pri članih večkratni zmagovalac Eurofesta moštvo KIH tokrat izgubil, Izolanke pa so bile pod vodstvom neumorne **Mare Šolaja** prepričljivo boljše od čeških tekmič. Bravo!

Rezultati: moški

letnik 2000: 1. Izola, 2. Jeruzalem Ormož, (oba Slo) 3. Novi Beograd (Srb);

letnik 1999: 1. Perestrelo (Por), 2. Kolubara (Srb), 3. Korosi 1091 DSE (Mad);

letnik 1998: 1. Croatia A (Hrv), 2. Jeruzalem Ormož (Slo), 3. Kolubara (Srb);

letnik 1997: 1. Jeruzalem Ormož, 2. Cimos Koper (oba Slo), 3. Trsat Rijeka (Hrv);

letnik 1996: 1. Trsat Rijeka (Hrv), 2. Grosuplje, 3. Krka (oba Slo);

letnik 1994: 1. Slovenia selection (Slo), 2. Novi Beograd (Srb), 3. Krka (Slo);

letnik 1992: 1. Novi Beograd (Srb), 2. Rudi team, 3. Izola (oba Slo);

seniorji: 1. The prince club, 2. KIH, 3. Kronce (vsi SLO).

Rezultati: ženske

letnik 2000: 1. Long Jing (Tai), 2. Orient Presoflex (Hrv), 3. Ledec (Češ);

letnik 1999: 1. Krim Mercator (Slo), 2. Long Jing (Tai), Perestrelo (Por);

letnik 1998: 1. Slavia Praha (Češ), 2. Krim Mercator (Slo), 3. Orient Presoflex (Hrv);

letnik 1996: 1. Slavia Praha (Češ), 2. Žurd Koper, 3. Mlinotest (oba Slo);

letnik 1994: 1. Žurd Koper (Slo), 2. Vlaamse Selection (Bel), 3. Krim Mercator (Slo);

letnik 1992: 1. Maestral (Slo), 2. Vlaamse selection (Bel), 3. Perestrelo (Por);
seniorke: 1. Izola (Slo), 2. Loko Liberec, 3. Zora Olomouc (obe Češ), 4. Mlinotest (Slo).

Zlati izolski rokometiši!

Mladi izolski rokometiši (letnik 2000 in mlajši) so v zadnjem mesecu nastopili na dveh mednarodnih turnirjih (Banja Luka in Eurofest) ter oba zaključili neporaženi.

Osvojeni zlati medalji sta najlepša nagrada za trud in pridno delo na treningih. Fantje so s svojim pristopom, igro ter obnašanjem navdušili tako navijače kot tudi tekmece. Za prihodnost izolskega moškega rokometista se tako ni bati...

Zlati medalji so v vitrine rokometnega društva Izola prinesli: Luka Logar, Toni Blažič, Domen Stopar, Urh Jakob Poberaj, Jan Peharc, Dimitrij Mičović, Kris Škropeta, Erik Smej, Nik Tomić, Tim Korošec, Tim Čehovin, Noel Krmac, Jurij Jajalo, Vid Miklavc, Luka Orbanič, Rene Rizvič ter strokovno vodstvo Maksimiljan Rojc (vodja moštva), Tine Ponikvar (trener vratarjev) in Branko Franović (trener).

JADRANJE

Po četrtem dnevu tekmovalj na odprtem evropskem prvenstvu za olimpijske razrede v Helsinkih so jadralci Olympic sailing teama- LUKA KOPER - PORT OF KOPER na odličnih pozicijah. Ženska posadka v razredu 470 Tina Mrak-Teja Černe je trenutno na skupnem 5 mestu (4. med Evropejkami). Vasilij Žbogar je v enosedu Finn na 9. mestu. Moška posadka 470 Mitja Mikulin-Sebastjan Prinčič se trenutno nahaja na 28. mestu.

Izolski ženski rokometni klub je v hudih težavah. Uprave takorekoč ni več, že nekaj časa pa zaman čakajo na pomoč Izolanov, takšnih, ki bi s svojim znanjem in z veseljem do rokometu poskrbeli, da klub z dolgo tradicijo ne preneha delovati.

To so na Eurofestu javno povedale tudi igralk, o tem pa smo se pogovorili tudi s trenerko in faktotumom Maro Šolajo.

- Na evrofestu ste javno povedale, kako je realno stanje izolskega ženskega rokometista.

- Realno stanje je takšno, da v klubu ni nikogar, nimamo upravnega odbora, še zadnja dva člana odbora sta odstopila na zadnjem sestanku pred kakšnim mesecem. Tako, da od zadnje tekme članic pa do danes še nihče ni z dekleti opravil nikakršnega razgovora v zvezi z njihovimi željami. Celotna članska, pa tudi mladinska in kadetska ekipa so tarča sosednjih klubov iz sosednjih občin, kar je razumljivo, saj se povsod šepeta, da ne bomo več obstajali in zato so vsi stopili v akcijo in vabijo naše igralk k sebi. To meni ni nerazumljivo, saj je izolski klub tisti z največjo tradicijo, ženski rokomet obstaja več kot 50 let. Vsa ta leta smo se borili s vsemi težavami, vendar je klub preživel. Po letošnji sezoni pa je to očitno vprašljivo v kolikor se ne postavi vsaj upravni odbor, ki bi obdržal vsaj mlajše selekcije. Zdaj že starši najmlajših razmišljajo, da bi otroke vozili v Koper ali Piran ali mogoče še kam dlje. To je predvsem rezultat dosedanjega dela ali nedela v klubu, čeprav ne bi hotela pokazati s prstom na nikogar. Želela bi samo, da se v Izoli nekdo spomni, da je rokomet od vedno krasil naše mesto in odraz tega je tudi zadnji Eurofest na katerem smo nastopile s štirimi ekipami, letnik 1999, 1996, 1992 in članice ter mladinke, ki so nastopile sicer pod drugim imenom. Te so osvojile prvo mesto, dekleta letnik 1996 peto, tiste letnika 1999 pa so šele letos začele trenirati in

so bile zadnje a prisotne na vseh tekmah. Punce same sprašujejo, kaj bo, zato smo se odločile, da poskusimo na tem Eurofestu opozoriti Izolo in Izolane, da obstaja možnost, da nas ne bo več in zato smo na zadnjo tekmo prišle z napisom: "Rade bi igrale v Izoli a nas Izola noče" s klicajem in vprašajem. Je to res ali ne? Potrebujemo le ljudi, ki bi klub postavili na prave temelje, kajti kluba ne moremo voditi trenerji, ki pa smo trenutno tudi še edini ostali v klubu. Ostali smo Duška Čuk, Tone Barič in jaz. Trenerji niso v klubu zato, da bi se ukvarjali s politiko kluba temveč zato, da bi svoje znanje prenašali na mlajše a na žalost smo se v zadnjih letih ukvarjali z vsem, samo s tem ne.

- Uprave praktično ni več.

- Tako je. Ne glede na vse jaz še vedno odpiram pošto in poskušam skrbeti za neke osnovne zadeve. Ekipa smo prijavili v nadaljevanje tekmovalj. Edina ekipa, ki je nismo prijavili, je ekipa mladink, saj letnika 1993, ki letos nastopa v tem tekmovalju, takorekoč žal nimamo in bi morale za to ekipo nastopati premlade igralk. Bi pa bila varianta da se zadrži članska ekipa. Člansko ekipo lahko zadržimo na nekih minimalnih osnovah, na popolnoma amaterskem nivoju, vendar je to ekipa, ki je dosegla sedmo mesto v prvi slovenski rokometni ligi. Je bolj pošteno, da iz lige izpademo, kot pa da iz lige izstopimo.

- Govori se, da dolgov ni veliko.

- Obstajajo dolgovi, vendar niso takšni, da jih ne bi bilo mogoče poravnati, morda kakšnih 20.000 eur, vendar to ni tako veliko število, ki se ga ne bi dalo s pravih sanacijskim programom poravnati. Da se. Ne vabimo v klub ljudi z denarjem, temveč ljudi, ki so pripravljeni vložiti čas v organizacijo kluba, v postavitev pravil igre, ki se jih moramo držati vsi, v ureditev odnosov v klubu, saj je razlog za to situacijo tudi to, da smo malo vsi z vsemi skregani in vsak vleče na svojo stran. Osebnost sem zadnja tri leta bolj vmešana v klubsko politiko, čeprav sem hotela biti trener. Poskusila sem pomagati po najboljših močeh in verjetno sem naredila veliko napak, vendar za dobro vseh se lahko tudi jutri umaknem iz kluba, samo da klub ostane. Bolj pomembno kot odnosi v klubu je prihodnost stotih otrok, ki morajo igrati rokomet. In motivacija za te otroke je obstoj članske ekipe. Igralk, ki so zrasle v Izoli bodo odšle k sosedom in mi se bomo čez pet let vprašali, kako bi lahko sploh še sestavili člansko ekipo. Opozorila bi rada, da ni prav da Izola miži, češ, to ni naš problem. To je problem vseh Izolanov. Telo brez glave ne more funkcionirati in mi trenutno glave nimamo. Pridemo morda do vratu, to pa je tudi vse. Eurofest je pokazal, da Izola hoče rokomet, zavedajmo se tega.

KRIMINALIJE

Spet kradejo po plažah

V zadnjem tednu so policisti ponovno obravnavali več tatvin na plažah v Izoli. Storilci se izkoristili nepazljivost lastnikov in izvršili tatvine torbic, nahrbtnikov, kopalne torbe ipd. Bili so celo tako predrzni, da so se s kolesom pripeljali mimo kopalcev, pobrali torbice in jih predali sodelavcem na skuterju ter izginili do naslednjega poskusa.

Ko ribari ga cukne

Nekdo je vlomil v kletne prostore stanovanjske zgradbe in ukradel štiri ribiške palice in štiri litre žgane alkoholne pijače. Lastnik je bil oškodovan za 450 eurov in sledi kazenska ovadba.

Avtoradio na odpadu

Neznanec je preplezal ograjo deponije shranjenih vozil in iz neregistriranega osebnega avtomobila izvršil tatvino avtoradia znamke Pioneer XB88.

Ne bo se več izgubil

Nekdo je ponoči z razbijanjem stekla vlomil v osebni avtomobil VW Passat in odnesel navigacijo znamke MAPI, vredno 100 eurov.

Drage gume ima

Policisti so bili obveščeni, da je nekdo na parkirišču ladjedelnice Izola izvršil tatvino platišč s pnevmatikami s tam parkiranega osebnega avtomobila znamke Ford. Na kraju so ugotovili, da je ukradel 4 lita platišča s pnevmatikami znamke Fulda in lastnika oškodoval za 3500 eurov.

Vse za lep večer

Neznanec je splezal na teraso hotelske sobe in tujemu turistu ukradel mobilni telefon, bančne kartice, cigarete, steklenico whiskyja in 1000 funtov.

Nesreča brez nesrečnih

Policiste so poklicali v Jagodje, kjer se naj bi porušilo delovno dvigalo in spravilo v nevarnost turistko. Na kraju so ugotovili, da so delavci prenavljali stanovanje in je pri dvigovanju mešanice za zidarska dela nenadoma popustila železna konstrukcija priročnega dvigala z jekleno vrvo, ki je padel iz višine 4 m na zelenico in pri tem poškodoval balkon sosednjega stanovanja. Pri tem niso bili ogroženi mimoidoči, saj so dela opravljali izven prometne površine.

V Izoli je žur!

Policisti so intervenirali na klic lastnika trampolina na plaži, da ima težave s tremi neznanci, ki brez dovoljenja skačejo po mreži in se nočejo odstraniti. Pri tem je eden od njih z nožem prerezal in poškodoval mrežo, vendar so nastalo škodo lastniku poravnali. Pri zbiranju obvestil na kraju se je 23-letnik pričel nedostojno vesti do policistov, zato je bila zoper njega izrečena globa v višini 400 eurov.

Tri ptičice, tri ptičice

Policisti so v poznih večernih urah na Belvederju zaustavili osebni avtomobil s tremi državljani Italije pri katerih so našli tablete in rjavo grudasto snov, za katero se sumi, da je prepovedana droga. Njih so privedli na policijsko enoto, zasežene snovi pa poslali na analizo. Ta je pokazala, da gre za prepovedano drogo. Zoper vse tri je bila izdana odločba o prekršku z globo v višini 208 eurov in stroški prekrškovnega organa. Zaradi zagotovitve plačila pa so jim bile tudi zasežene listine.

Drago "divjanje" s 36 km/h

Dolgo časa smo verjeli, da ima merilec hitrosti na Sončnem nabrežju predvsem opozorilno funkcijo. V resnici tudi je tako, ko pa se mu pridruži še policijsko vozilo z napravo za merjenje hitrosti postane vse skupaj bolj zapleteno. Namreč, prometni znak na začetku Sončnega nabrežja opozarja voznike, da prihajajo na območje umirjenega prometa, kjer imajo prednost pred vozili vsi, od otrok do odraslih sprehajalcev.

Edino, kar ni jasno ob vseh tam postavljenih tablah je to, katera je dovoljena maksimalna hitrost. Če prav razumemo zakonodajo je dovoljena hitrost na takem območju 10 km/h, kar je hitrost hitrega pešca, počasnega kolesarja, motorji in avtomobili pa se tako počasi preprosto ne morejo premikati. Zato obstaja tudi možnost, da je hitrost omejena na 30 km/h, kar se zdi za ta odsek vseeno primernejša hitrost. Toda, dokler ni bilo kazni ni bilo niti dilem niti posebnih skrbi glede tega.

Potem pa se je zgodilo. Lepega jutra je na Sončnem nabrežju aparaturo za merjenje hitrosti prižgal policijski avtomobil in eden prvih, ki je s hitrostjo 36 km/h "pridivjal" s Sončnega nabrežja je bil javni uskužbenec, ki je hitel na sestanek v podjetju. Še vedel ni, da ga je kdo fotografiral, dokler na dom ni prejel fotografije in pojasnilo, da je za 26 km/h prekoračil dovoljeno hitrost za kar zakon predpisuje najmanj 1.000 Eur kazni, 9 kazenskih točk, prepoved vožnje motornega vozila in obisk pri sodniku za prekrške.

V uredništvu smo se ob tej informaciji odločili za majhno raziskavo spoštovanja prometne signalizacije na Sončnem nabrežju in v desetih minutah zabeležili hitrost dvajsetih avtomobilov. Vsega en voznik z ljubljansko registracijo je peljal 10 km/h, večina jih je vozila med 20 in 30 km/h, najhitrejši pa je bil z 52 km/h kombi hitre pošte. Če bi ga "ujeli" ne bi nikoli več vozil avtomobila, izgubil bi službo in bil najmanj ob plačo in regres.

Merilec v akciji

Rezultat

Istospolni napad

Policisti so intervenirali v zasebnih prostorih, kjer je 53-letna stanovalka verbalno in fizično napadla 81-letno lastnico stanovanja. Zoper kršiteljico so policisti izrekli globo v višini 625 eurov.

Madona ma potegne ...

Policisti so zaustavili 31-letnega voznika kolesa s pomožnim motorjem, ki naj bi po deklaraciji razvil hitrost samo do 25 km/h. Odredili so izredni tehnični pregled in ugotovili, da razvija hitrost 60,6 km/h. Vozilo je prevzel izvršitelj ter odpeljal ga na deponijo. Novi zakon o motornih vozilih predvideva 400 eurov kazni za lastnika vozila, sodišča za prekrške bo odločalo o zaseženem vozilu.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Zamenjam dvosobno stanovanje 68 m² v Ljubljani za manjše enosobno v Izoli z doplačilom. Vseljivo, ZK urejeno. 031 847 788

NAJAMEMO

- 4 članska, urejena družina, najamne opremljeno stanovanje za daljše obdobje. Tel: 051 341 907

DELO

Iščemo delavca z vsaj dvoletnimi izkušnjami za delo v gostinstvu (za šankom) z možnostjo stalne zaposlitve. Tel: 041 642 612

- Nudim pomoč starejši osebi. tel 031 310 410

- Medicinska sestra izvaja ugodno in strokovno pedikuro (nego nog) na vašem domu. Tel.: 040 820 332

- Ponujam inštrukcije matematike, fizike, kemije in angleščine za osnovnošolce in srednješolce, ter mentorstvo pri pripravi na izpite in izdelavi seminarskih nalog. Tel.: 041 345 634

do 10 km/h	250	3	300	3
nad 10 do 20 km/h	500	5	500	5
več kot 20 km/h	1000	9+ prepoved vožnje motornega vozila	najmanj 1000	9+ prepoved vožnje motornega vozila
več kot 30 km/h	1000	18	najmanj 1200	18

območje omejene hitrosti in območje umirjenega prometa

Seveda ne bo odveč povedati, da je voznik, ki je prejel kazen za to svojo vožnjo, dobil kazen odmerjeno "po starem". Po novem bi sicer dobil podobno kazen a če bi šel le malo hitreje bi se poslovil od vozniškega dovoljenja. Kaj bi šele doletelo tiste nočne jezdece, ki v večernih in nočnih urah na tem odseku dosega do 80 km/h in še prehitevajo za dodatke. Žal to počnejo v urah, ko je Izola bolj ali manj prepuščena v nadzorovanje nam, ki tukaj živimo.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 05/ 640 00 10, fax. 05/ 640 00 15,

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Darjan Gorela, Boštjan Mejak, Žarko Kovačič, Drago Mislej,

Marjan Motoh (karikaturist), Saša Stepanov (foto), Edvard Dečman (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,20 EUR. / Polletna naročnina: 29 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 05/ 640 0010 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Plaža pri svetilniku je nabito polna, ljudje so žejni, nekateri celo lačni, tretji nimajo copat za v vodo, četrti bi kupili časopis ali revijo. Nič ne bo. Oblast je odločila, da ta prodaja tja ne sodi. Le kaj bi rekli na managementu?

V Trepletu Glasbe in Slike Intreccio di Musica e Immagine

IZOLA ISOLA

cerkev sv. Marije Alietske chiesa Santa Maria d'Alieto

17. 7. 2011 ob alle 20.30

koncert concerto slikanje v živo
PROKOFIEV pittura dal vivo
GUITAR DUO MIRKO MALLE

31. 7. 2011 ob alle 20.30

koncert razstava fotografij
concerto mostra di fotografie
ALENKA ZUPAN ZDRAVKO PRIMOŽIČ
MARKO FERJ LJUBO RADOVAC

Matohov kot

ODLIČNA JEKLENKA ČISTO BLIZU VAS

POLJE 6a, IZOLA

→ PREKLOPITE
NA
ZELENO!

www.butanplin.si

BUTAN PLIN
hiša prijazne energije

**NLB Osební
kredit**

Nekatera doživetja so nepozabna

Začnejo se v pravi banki. Počitnice, večje nakupe ali izpolnitev drugih želja si lahko omogočite z **NLB Osebnim kreditom**.

Poznate prednosti plačila z **NLB Posojilnimi karticami**? Obiščite nas v Poslovalnici Izola, Trg republike 3, ali pokličite na telefonsko številko 05 / 663 0600. Radi vam bomo prisluhnili in poiskali najkrajšo pot do vaših nepozabnih doživetij.

V juniju
in juliju 2011
brez stroškov
odobritve

NLB
Vem zakaj.

www.osebnikredit.si

Kontaktni center: 01 / 477 20 00